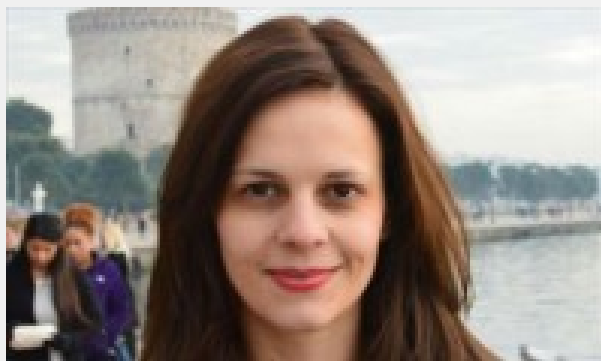

Παναγιώτης Μαυροειδής

Τη νέα Υπουργό Εργασίας **Έφη Αχτσιόγλου**, δεν τη γνωρίζω. Από μια άποψη χαίρομαι: Δεν ανήκει στην κατηγορία αυτών που γνώριζα, γνωρίζω, αλλά ντρέπομαι να το πω.

Υπουργός Εργασίας λοιπόν, στα **31** της χρόνια. Από μια άποψη, το θέμα πουλάει: «Ο Τσίπρας έβαλε στην κυβέρνηση ένα νέο άνθρωπο και μάλιστα γυναίκα, σπάζοντας τις επετηρίδες».

Διαβάζουμε στο **βιογραφικό** της ότι τέλειωσε λείει τη Νομική, μετά πήρε μεταπτυχιακό και διδακτορικό δίπλωμα. Ας τα μετρήσουμε όπως ο **Τσάκωνας** στην αθάνατη ταινία «Μάθε παιδί μου γράμματα»:

- 4 χρόνια προπτυχιακές σπουδές, 18 ως 22
- 2 χρόνια (συνήθως) μεταπτυχιακές σπουδές, 22 ως 24
- 4 χρόνια (συνήθως) για το διδακτορικό, 24 ως 28

Κάπως έτσι πάνε τα πράγματα για ένα άριστο, που δεν καθυστερεί πουθενά και δεν έχει κενά στην πορεία του (πχ αναγκαζόμενος να βγάζει όλη την ερευνητική εργασία του καθηγητή του σαν σκλαβάκι ή κουβαλώντας τους καφέδες του).

Τι έκανε λοιπόν η Έφη από τα 28 έως τα 31;

Όλο περηφάνια στο βιογραφικό της, αναφέρεται ότι σε τρία μόλις χρόνια:

- Διατέλεσε μέλος της Διοίκησης του ΟΑΕΔ
- Διατέλεσε μέλος της Διοίκησης του ΑΣΕΠ
- Έγινε Διευθύντρια του Πολιτικού Γραφείου του Υπουργού Εργασίας
- Ήταν υπεύθυνη για τη διαπραγμάτευση της Ελληνικής Κυβέρνησης με τους Θεσμούς σε ζητήματα σχετικά με την αγορά εργασίας και κοινωνικής ασφάλισης.
- Εργάστηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
- Δούλεψε επίσης στον Τομέα Αστικού Δικαίου, Πολιτικής Δικονομίας και Εργατικού Δικαίου του Τμήματος Νομικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ε Διατέλεσε ερευνήτρια στο Κέντρο Διεθνούς και Ευρωπαϊκού Οικονομικού Δικαίου.

Επαναλαμβάνουμε για να γίνει κατανοητό: όλα αυτά σε τρία χρόνια. Η Έφη διοίκησε τη μισή Ελλάδα, αλλά και λίγη από την Ευρώπη. Όχι απλά ήταν **ανοιχτές οι πόρτες**, αλλά μάλλον **παραμέριζαν και τα κουφώματα**, ίσως και ολόκληρα τα κτίρια για να περάσει...

Κάντο όπως η Έφη λοιπόν...

Από την άλλη, εγώ έτυχε την προηγούμενη βδομάδα να συζητώ με ένα συνάδελφο Πολιτικό Μηχανικό συνομήλικό της, με δύο μεταπτυχιακά και διδακτορικό. Τον συνάντησα εργαζόμενο σε πάρκινγκ. Μισθός 650 ευρώ το μήνα. Και όμως ο παρκαδόρος ήταν ευτυχισμένος, χαμογελαστός και αισιόδοξος:

«Μια χαρά είμαι. Πριν δούλευα σε Τεχνικό Γραφείο, σαν μηχανικός, με τεράστιες ευθύνες και έπαιρνα 380

ευρώ με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών, 11μηνη αμοιβή και φυσικά με την ασφάλιση να την πληρώνω εγώ».

Θυμήθηκα τις χιλιάδες επιστημόνων (όσους δε γέμισαν ακόμη τις βαλίτσες τους για το εξωτερικό), που δουλεύουν ταπεινωμένοι/ες για ελάχιστα χρήματα, για 10-12 ώρες και με το κεφάλι σκυμμένο.

Για όλους αυτούς, που δε δήλωσαν **σφουγγοκωλάριοι της εξουσίας**, όχι μόνο δεν είναι ανοιχτές οι πόρτες, αλλά πέφτουν και τα ταβάνια στο κεφάλι τους. Δεν είναι καθόλου τυχαία η σκωπτική λαϊκή έκφραση: «Τι να κάνουμε, δεν έχουμε όλοι τον κώλο πίσω, όπως κάποιοι άλλοι».

Δεν τα βάζω με την Έφη. Με αυτή μάλλον θα οργιστεί και θα φτύσει με αηδία η γενιά της. Δεν είναι βέβαια η πρώτη και μοναδική περίπτωση: Η φράου **Διαμαντοπούλου** του ΠΑΣΟΚ, ξεκίνησε από τα 26 της και χωρίς να δουλέψει ποτέ, να διοικεί την Ελλάδα και την Ευρώπη (μαζί με τη **Δαμανάκη** που εισπράττει ακόμη το μισθό των 8.333 ευρώ της Επιτρόπου της ΕΕ).

Τα βάζω με εκείνους τους «αριστερούς» και «κομμουνιστές» της δικής μου γενιάς, λίγο πάνω ή κάτω, που από το Λένιν παίζουν στα δάχτυλα μόνο τον «αριστερισμό». Αυτούς ακριβώς που έβγαζαν φλύκταινες και ανέβαζαν τεταρταίο πυρετό αν τους έλεγες ότι υπάρχει **συστημική, καραμπινάτη συστημική αριστερά**, δεμένη με την εξουσία, το κεφάλαιο και τους μηχανισμούς της ΕΕ. Ότι αυτή δεν ταυτίζεται με τη ΔΗΜΑΡ, αλλά περιλαμβάνει και το ΣΥΡΙΖΑ, με κοινό στοιχείο τον κυβερνητισμό, τη λατρεία της αστικής διαχείρισης και της «αναγνώρισης του ρόλου». Αυτούς που δήλωναν έτοιμοι μετά το Φλεβάρη του 2015, έμπλεοι “σύνεσης και αντικειμενικής κρίσης”: “στηρίζουμε τα θετικά, αντιπαλεύουμε τα αρνητικά” στην πολιτική της νέας κυβέρνησης.

Έστρωσαν έτσι (μπαζώνοντας από τα “αριστερά”) όλο το παιχνίδι για τη φρίκη που λέγεται **ΣΥΡΙΖΑ**.

Για να στρώσει αυτός με τη σειρά του όλο το παιχνίδι για την φασιστική **ακροδεξιά**, που βρίσκει γόνιμο για αυτήν το δηλητηριασμένο έδαφος της «αριστερής» διαχείρισης της πιο αντεργατικής και αντικοινωνικής πολιτικής που εφαρμόστηκε ποτέ στην Ελλάδα.

Διαβάστε και εδώ:

Αναγκαίες απαντήσεις με αφορμή τη συζήτηση σε σχόλιο για την Υπουργό Εργασίας